

[Statsministeren]

bejder positivt for et resultat af disse forhandlinger, så der hurtigt kan indgås en aftale med EFTA-gruppen.

Denne gruppe omfatter jo bl.a. de øvrige nordiske lande. Og det er regeringens håb, at en aftale kan blive en første etape hen imod egentligt medlemskab for de nordiske lande, der måtte ønske det. Det vil styrke de værdier, som det nordiske samarbejde står for. Det vil også føre til et endnu tættere samarbejde mellem de nordiske lande.

Etableringen af det indre marked er nu ved at være virkelighed. Kommissionen mangler faktisk kun at fremsætte enkelte af de forslag, som blev bebudet, da kampagnen startede i 1985. Beslutningstempoet er stadig højt og dynamikken stor.

Regeringen finder det glædeligt, at dansk erhvervsliv beslutsomt og effektivt er gået i gang med den nødvendige omstillingsproces. Vi har hjulpet hermed gennem tilpasninger i skatte- og afgiftspolitikken, og det bør vi fortsætte med. Vi ser samtidig, at udlandet i stadig stigende grad betragter Danmark som et attraktivt hjemsted for økonomiske aktiviteter.

Etableringen af det indre marked har også en social dimension. Vi må tilstræbe – det er jo helt naturligt – at man overalt i Fællesskabet opfylder minimumsbestemmelser på arbejdsmarkedsområdet. Regeringen vil arbejde aktivt for en sådan social balancering af det indre marked.

Fællesskabet står nu over for to regeringskonferencer: om økonomisk og monetær union og om politisk union. Regeringen vil gå aktivt og offensivt ind i disse regeringskonferencer.

Med de motiverede dagsordener, der af et stort flertal blev vedtaget her i Tinget den 30. november sidste år og den 18. april i år, er der nu lykkeligvis bred enighed om hovedlinjerne i dansk EF-politik. Denne enighed håber vi kan fastholdes på grundlag af regeringens memorandum, som vi nu vil forhandle med Folketingets partier.

På det økonomiske og monetære område vil et tættere samarbejde give betydelige fordele, bl.a. i form af mindre omkostninger og større sikkerhed, især til gavn for vore virksomheders investeringsbeslutninger. Det vil resultere i øget vækst og beskæftigelse samt sikring af en stabil prisudvikling og dermed bidrage til at sikre realindkomsterne.

De nationale parlamenter skal beholde kontrollen med budgetpolitikken. Men de enkelte landes parlamenter må selvfølgelig forpligte sig til at udforme den økonomiske politik i samarbejde med deres partnere.

Vi støtter ideen om et europæisk centralbanksystem, som skal bygge på de eksisterende centralbanker. Det nye centralbanksystem må sikres uafhængighed, sådan som vi jo også har indrettet os i Danmark. Systemets styrende organ bør derfor også træffe sine beslutninger ud fra princippet om én mand, én stemme. Det vil med tiden blive naturligt med en fælles valuta. Først da vil de fulde økonomiske fordele af ØMU kunne høstes.

På det politiske område vil vi arbejde for et EF, der er mere demokratisk, mere åbent over for offentligheden, og som samtidig kan fungere mere effektivt. Det skal være et EF, der kan sikre en øget indsats til fordel for bl.a. miljøet og arbejdsmiljøet. Vi vil også arbejde for, at beslutninger kun træffes i EF i de tilfælde, hvor opgaverne mest hensigtsmæssigt løses på fællesskabsplan.

Det politiske samarbejde mellem De Tolv er inde i en rivende udvikling. I det hele taget indtager forholdet til landene uden for EF, både politisk og økonomisk, en stadig mere fremtrædende plads på dagsordenen i EF- og EPS-sammenhæng. Denne udvikling vil blive afspejlet under forhandlingerne på de kommende regeringskonferencer.

Ikke blot i Europa står vi altså over for store udfordringer og store muligheder. Helt generelt er forholdet mellem supermagterne på vej ind i en fase, hvor der er grundlag for at tale om et egentligt samarbejde – et samarbejde, vi bl.a. nu ser demonstreret i forbindelse med begivenhederne i Golfen.

Vi lever i en verden, hvor vi bliver mere og mere afhængige af hinanden. Også behovet for solidaritet med Den Tredje Verden bliver stadig mere tydeligt.

Vi synes, det er glædeligt, at indførelsen af demokrati i Central- og Østeuropa faktisk har gjort stærkt indtryk også i ulandene. Adskillige lande har allerede taget skridt nu i demokratisk retning. Andre vil forhåbentlig følge efter. Der er også en stigende erkendelse af sammenhængen mellem frie politiske forhold, respekten for menneskerettighederne og mulighederne for at opnå en positiv økonomisk og social udvikling.